

DZIENNIK PRAW

KRÓLESTWA POLSKIEGO.

WARSZAWA.

№ 3.

18 lutego 1918.

Treść:	3. Dekret w przedmiocie Przepisów Tymczasowych o Moratorjum w okręgu Sądu Apelacyjnego Lubelskiego	11
	4. Dekret o powiększeniu liczby Sędziów Śledczych.	15
	5. Dekret w przedmiocie zmiany dyzlokacji sądów	15

3.

DEKRET

Rady Regencyjnej w przedmiocie przepisów tymczasowych o moratorjum w okręgu sądu apelacyjnego lubelskiego.

My, RADA REGENCYJNA KRÓLESTWA POLSKIEGO, postanowiliśmy i stanowimy co następuje:

ROZDZIAŁ I.

Uchylenie moratorjum ustawowego.

Art. 1. Wierzytelności pieniężne, które dotychczas ulegały zwłoce na podstawie § 1 rozporządzenia Naczelnego Wodza Armji z dnia 4 listopada 1915 r. Dz. Rozp. № 43, winny być spłacane ratami według postanowień następujących.

Art. 2. Spłata wierzytelności wekslowych rozpoczyna się z upływem 43 miesięcy od dnia płatności wekslu, spłata wszelkich innych wierzytel-

ności — z dniem 1 marca 1918 r. Rata, należna w odpowiednim dniu każdego miesiąca, wynosi 10% sumy, jaką dana wierzytelność w dniu płatności pierwszej raty wraz z narosłemi po ten dzień odsetkami wynosić będzie. Przy każdej zapłacie miesięcznej należy nadto uiścić odsetki dalsze, urosłe od dnia zapłaty.

Art. 3. Posiadacz rachunku bieżącego lub wkładu może żądać całkowitej wypłaty swej należności bez względu na ograniczenia, ustanowione w art. 2, jeżeli:

- 1) należność nie przekracza kwoty 200 rubli, albo
- 2) wypłata jest potrzebna na pokrycie wymagalnych zobowiązań własnych wierzyciela.

Dłużnik może żądać udowodnienia tych zobowiązań i płacić wprost wskazanym przez wierzyciela osobom lub instytucjom.

Art. 4. Jeżeli którakolwiek rata (art. 2) wierzytelności niewekslowej nie zostanie w terminie zapłacona, cała reszta wierzytelności staje się natychmiast wymagalną.

Jeżeli natomiast nie uiszczono w terminie którejkolwiek raty wierzytelności wekslowej, należy do 8 dni po terminie chybionym dokonać protestu na całą niespłaconą jeszcze sumę wekslową.

Wskutek protestu cała ta suma staje się wymagalną wobec wystawcy niezwłocznie, wobec indosantów zaś dopiero wtedy, gdy zostali zawiadomieni o proteście listem poleconym lub wezwaniem sądowym i do 10 dni po tem zawiadomieniu raty zaległej nie zapłacili. Gdyby zaś protest był już dokonany przed wejściem w życie niniejszych przepisów, natenczas tak wystawca jak i indosanci winni zapłacić całą nieuiszczoną jeszcze sumę wekslową niezwłocznie, jeżeli zostali wezwani do uiszczenia właściwej raty listem poleconym lub wezwaniem sądowym i temu wezwaniu do dni 10 nie uczynili zadość.

Art. 5. Na wekslu, ewentualnie na nakazie wykonawczym, należy zaznaczyć, kto, kiedy i w jakiej kwocie ratę uiścić; płaćcemu zaś należy wydać pokwitowanie na odpisie weksłu, protestu lub nakazu wykonawczego.

Art. 6. Oznaczone w kodeksie handlowym terminy do zapoznania indosantów tudzież do urzeczywistnienia prawa regresu przedłuża się względem weksli, wystawionych przed dniem 1 listopada 1915 do dnia 1 stycznia 1919 r.; dotyczy to także weksli zaprotestowanych przed wejściem w życie niniejszych przepisów o ile odnośne prawa nie wygasły już przed dniem 31 lipca 1914 r. Jeżeli przeszkoda nie do przewyciężenia (siła wyższa) czyni niemożliwem złożenie weksłu do zapłaty i sporządzenie protestu, termin do złożenia, zapłaty i protestu przedłuża się na 3 miesiące od dnia ustania przeszkody. W proteście należy ustalić istnienie przeszkody i czas kiedy ustała.

Art. 7. Wierzyciel może żądać zapłaty wierzytelności określonych w art. 1 odrazu, jeżeli udowodni, że dłużnik lub jeden z kilku dłużników może uiścić całkowitą należność bez uszczerbku dla swego stanu majątkowego.

ROZDZIAŁ II.

Zwłoka udzielana przez sąd i wstrzymanie egzekucji.

Art. 8. Sąd może na wniosek dłużnika udzielić zwłoki w wypłacie wszelkiego rodzaju należności, nie wyłączając wierzytelności przytoczonych w art. 1, na czas nie dłuższy od roku, licząc od dnia ogłoszenia wyroku pierwszej instancji, jeżeli wniosek dłużnika jest dostatecznie usprawiedliwiony jego położeniem majątkowym, a zwłoka nie naraża wierzyciela na dotkliwe straty. Zwłoka może być udzielona dwukrotnie, gdy idzie o zapłatę sumy zabezpieczonej hipotecznie.

W tych samych warunkach może sąd po wysłuchaniu wierzyciela odroczyć wszczęcie i wykonanie egzekucji na czas nie dłuższy od 6 miesięcy, licząc od dnia, gdy egzekucja stała się dopuszczalną. Zwłoki takiej sąd może udzielić powtórnie, a gdy idzie o licytację nieruchomości, nawet kilkakrotnie. Przepis ten nie stosuje się do licytacji, wyznaczonych na żądanie Towarzystw Kredytowych: Ziemskiego i Miejskich.

Art. 9. Wniosek dłużnika w przypadku, oznaczonym w art. 8 ust. 1, postawiony być winien przed ogłoszeniem wyroku pierwszej instancji w przypadku zaś, oznaczonym w art. 8 ust. 2, na pierwszy raz w ciągu dni 14 od daty doręczenia pierwszego wezwania o wykonanie wyroku; w razie ponowienia odroczonej egzekucji termin 14-dniowy biegnie od dnia, w którym dłużnik otrzymał pierwsze zawiadomienie o ponowieniu egzekucji. Dłużnik winien stwierdzić okoliczności uzasadniające wniosek.

Art. 10. Jeżeli dłużnik przed wytoczeniem powództwa domagał się od wierzyciela zwłoki i w miarę potrzeby ofiarował stosowne zabezpieczenie, a wierzyciel mimo to powództwo wytoczył, winien, jeżeli sąd udzieli zwłoki w myśl wniosku dłużnika, zwrócić dłużnikowi wyłożone koszty.

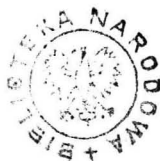
Art. 11. Sąd może udzielić zwłoki, dozwolić wykonania zobowiązania w ratach lub też odmówić wnioskowi. Odmawiając zwłoki, może sąd wszelako orzec, iż zwłoka poprzedzająca, której dłużnik dopuścił się po dniu 30 lipca 1914, była usprawiedliwiona.

Udzielenie zwłoki można uczynić zawisłem od dania zabezpieczenia w myśl art. 602 do 652 i art. 1527 do 1538 ust. post. cyw. W wypadku, oznaczonym w art. 8 ust. 1, sąd orzeka wyrokiem. Wyrok zawiera postanowienia na wypadek, gdyby dłużnik nie dopełnił warunków zwłoki. Od decyzji w przedmiocie zwłoki służy skarga incydentalna.

W wypadku, oznaczonym w art. 8 ust. 2, należy stosować przepisy art. 161¹⁶ do 161¹⁹, względnie art. 365¹ ust. post. cyw. Niestawiennictwo jednej lub obu stron nie wstrzymuje rozpoznania sprawy. Wierzyciel może zaskarżyć decyzję, pozwalającą wstrzymania egzekucji.

Art. 12. Jeżeli dozwolono wykonania zobowiązania ratami (art. 11 ust. 1), natenczas w razie uchybienia terminu jednej raty cała wierzytelność nieuiszczona staje się płatną.

Jeżeli zmieniają się okoliczności, na których podstawie udzielono zwłoki, jak również w wypadku art. 1188 Kod. Cyw., gdy dłużnik nie da bezzwłocznie innego dostatecznego zabezpieczenia, może sąd na wniosek wierzyciela, wysłuchawszy dłużnika, zwłokę udzieloną uchylić lub skrócić. Niestawiennictwo jednej lub obu stron nie wstrzymuje rozpoznania sprawy.

Art. 13. Odroczeniu sądowemu nie ulegają:

- a) należności, stanowiące wynagrodzenie szkód i strat, zrządzonych przez czyn występny i jakby występny,
- b) należności z weksli, wystawionych po dniu 31 października 1915 r.,
- c) należności od osób fizycznych lub prawnych, należących do państw, pozostających z monarchją Austrjacko-Węgierską na stopie wojennej i bądź mających stałe zamieszkanie poza obrębem Państwa Polskiego i monarchji Austrjacko-Węgierskiej, bądź też przebywających poza temi obszarami, jakkolwiek nie były z nich przymusowo usunięte. Ten ostatni wyjątek nie ma atoli zastosowania do osób narodowości polskiej.

ROZDZIAŁ III.

Postanowienia ogólne.

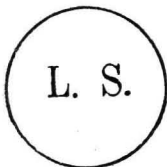
Art. 14. Zwłoka, udzielona przez sąd, ma ten skutek, że przez cały czas trwania zwłoki należności sądownie dochodzić nie można; udzielenie zwłoki nie wstrzymuje wszakże potrącenia (art. 1292 Kod. Cyw.). Zwłoka, udzielona przez sąd, jako też sądowe uznanie zwłoki za usprawiedliwioną (art. 11) uchyla wszelkie następstwa zwłoki, należy jednak opłacać odsetki umowne, a w braku umowy odsetki ustawowe. Od należności wekslowych należy, jeżeli nie umówiono się inaczej, obliczać odsetki według stopy, po dług jakiej weksel był dyskontowany.

Art. 15. Sąd ma prawo ograniczyć stopę procentu od należności wekslowych do $7\frac{1}{2}\%$, od wszelkich innych należności do 7% .

Art. 16. Przez czas trwania zwłoki zawieszony jest bieg przedawnienia oraz wszystkich terminów proceduralnych.

Art. 17. Dekret niniejszy wchodzi w życie z dniem ogłoszenia go w Dzienniku Praw Królestwa Polskiego w miejsce rozporządzenia Naczelnego Wodza Armji z dnia 4 listopada 1915 r. Dz. Rozp. № 43. Prawo sejmowe z dnia 14/26 kwietnia r. 1818 (Dz. Pr. T. IV. 412) i art. 136 i 137 ust. post. cyw. w okręgu Sądu Apelacyjnego Lubelskiego zostaje uchylone.

Dan w Warszawie, dnia 9 lutego 1918 roku.

† *Aleksander Kakowski, Arcybiskup*
Józef Ostrowski
Zdzisław Lubomirski

Prezydent Ministrów:

Jan Kucharzewski.